

JOSEP PEÑUELAS | Ecòleg. Premi Ramon Margalef d'Ecologia 2016

“Negar el canvi climàtic és com negar que les pedres tornen a caure quan les tires enlaire”

Peñuelas és el primer català guanyador d'aquest prestigiós Premi d'Ecologia. Empordanès d'adopció, aquest professor d'investigació del CREAM, va ser professor titular d'Ecologia a la Universitat de Barcelona fins el 1990, és considerat un dels millors investigadors del món –i dels més citats– en el camp de l'ecologia i del medi ambient. Ha publicat 6 llibres d'ecologia i més de 900 articles i llibres científics, fent una àmplia tasca divulgadora a escala nacional i internacional. Preocupat pel canvi climàtic “aquesta tardor he vist florir cirerers a l'Empordà...”.

A la tardor?

Ara al desembre! En van fer poques, però n'hi havia! Els pobres arbres no entenen la temperatura. Això és part del que fem nosaltres. Va ser un dels primers treballs que va demostrar al món el que passava. Es confirma cada dia que el període vegetatiu de les plantes s'ha allargat.

Quines conseqüències té aquest fet?

D'entrada al tenir més activitat, les plantes absorbeixen més diòxid de carboni de l'atmosfera. Si no fos per això, els nivells serien encara més alts.

Però..?

Es produeixen asincronies, disfuncions. La cadena alimentària no va acompassada –els insectes neixen abans que les flors, per exemple– i això

causa problemes socioeconòmics, per dir un però...

Veurem canvis que afecten la nostra vida diària?

Ja els estem veient. I els organismes, entre ells, nosaltres, maldem per adaptar-nos. Els gens canvien molt més ràpid del que havíem pensat: uns arbres activen uns gens i d'altres no. I unes espècies són substituïdes per les que són capaces d'adaptar-se.

I els humans?

Ens afecta, però no ens n'adonem prou perquè se-

gim vivint prou bé. Però ha arribat un moment en què tenim el risc que tot això sigui realment perillós, com que hi hagi insectes que són vectors de malalties tropicals.

N'estem adquirint consciència?

Costa molt, hauríem de ser més radicals. Els polítics, els científics i la societat haurien de fer un esforç unificat.

Que els EUA tinguin un mandatari que negui el canvi climàtic no ajuda gaire.

Això és com negar que les pedres tornen a caure quan les tires enlaire.

La ciència i la tecnologia ens poden donar eines?

Sense canvi d'hàbits, no ho solucionarem, com deixar de cremar combustibles fòssils. Els nostres néts ens preguntaran com podíem cremar un tresor acumulat durant milions d'anys. Tampoc no s'entén per què no ens deixen la llibertat de posar plaques solars, de generar la nostra pròpia energia.

Si no hi posem remei, els néts ens preguntaran com podíem cremar un tresor acumulat durant milions d'anys

